

BAJTÁRSI

LEVÉL

1955. VIII. évf. 1. sz. levél. 1. oldal. Bregenz, 1955. január 10.

C S E N D Ö R B A J T Á R S A K !

Az 1955 év küszöbén azokat a csendőri Bajtársakat üdvözlöm és kívánok nekik az emigráció keserves terheinek további elviseléséhez erőt, egészséget és egy jobb jövőbe vetett hitet, akik az utóbbi 10 év ránk zúdult szerencsétlenségei és nyomora közepette is hűek maradtak a Testülethez és a "Hiven, Becsülettel, Vitézül" jelszavainkhoz. Akik biznak a mindenható Isten kegyelmében, hogy megelégtelve nemzetünk szenvedéseit, felszabadítja a bolsevizmus gyilkoló tüzén átvészelt Hazánkat és haza vezet minket is, a nagy világban bolyongó emigránsokat.

Ez a reményünk az utóbbi két év alatt eleinte pislogó mécses, majd világító fáklya képében kelt életre, míg napjainkban már világító oszlop fényével mutatja a haza-felé vezető utat.

A nyugati hatalmak összefogása, erélyes fellépése és komoly béke prófeszítése megremegteti a legegységesebb emberi jogokat is tipró keleti zsarnokokat. Erzik, hogy eljött az ideje annak, amikor az Isten mindent elsöprő ereje megtöri a sátán garázdálkodó hatalmát, amikor újra az igazság és erkölcs diadalmaskodik a földön.

A két világnézet harca ezévből fog eldőlni akár fegyveresen, akár békés úton. Bennünk jogosan ébredhet a remény, hogy a javunkra fog eldőlni, mert régi igazság, hogy az olyan országnak, amelyben a jog és az emberi szabadság a hatalmon levők önkényétől függ, előbb-utóbb el kell pusztulnia.

A Nyugat és Kelet eme küszöbön álló harcában a magyar emigráció is részt vesz természetesen. De sulyunk csak úgy lesz, ha egységes vezetés alatt lépünk fel Hazánk érdekeinek védelmében.

Az elmúlt év folyamán jelentős lépések történtek már e tekintetben s reméljük, hogy az egységesítési folyamat ezévből gyorsabb ütemben fog folytatódni, mielőtt az események hullámai átcsapnának fejünk felett.

Az egység megalakítása nem ütközne nehézségbe, ha nem sulyos terhekkel vállainkon haladnánk a feléje vezető úton. Dobjuk ki a terhekből a nagyravágyást, az önzést, a gyűlölködést, irigységet, az álnokságot s játszi könnyedséggel fogjuk célunkat elérni.

Adja Isten, hogy a következő újévet édes Hazánkban, családuknak és jó barátaink körében békeességben érjük meg.

1955. januárjában.

Szeretetteljes üdvözlettel:

FOLKUSHÁZY LAJOS s.k.

a m. kir. csendőrség volt felügyelője
a MKCSBK vezetője.

UJÉVI LEVÉL.

Az idő kereke ismét fordult egyet és hontalanságunk 11. esztendejét kezdjük meg. Ami bennünk hűsből és vérből való, itt van a vasfüggönyön kívül. Elménk, de főként szívünk - Isten látja lelkünket - szüntelen átörpök a vasfüggönyön véreinkhez. A közelebbi vérokonokhoz, bajtársainkhoz és az egész szeretett szenvedő népünk-höz.

Bajtársi Közösségünk Vezetője, aki az önkéntes száműzetés sorát oly sok önfeláldozással osztja meg velünk, sohasem feledkezett meg arról, hogy a Megváltó születése ünnepén ne küldjön nekünk üzenetet. Most is egymás szeretetében és megbecsülésében való ünnepelést kívánt nekünk.

Engedje meg szeretett Vezetőnk, hogy egyszer hozzá is szálljon szívünk és elménk Bajtársi Levelünkben, és ragaszkodó szeretetünkben feltárjuk lelkünket.

Magyar csendörök voltunk! Magyar csendörök vagyunk! Magyar csendörök maradunk utolsó leheletünkig!

Igen, Magyar csendörök vagyunk. Annak a magyar katonanemzetnek a fiai, amely vérevel, verejtékével és könnyével öntözte, védte és tette termőbbé az áldott magyar földet egy ezredében át.

Erős volt ez a nemzet, ez a magyar nép, amelyikből származunk. Gyermekekorunkban szülőink, tanítóink tisztességre neveltek, a kor és az állás megbecsülésére. Katonai szolgálatunk során a Szolgálati Szabályzat Istenfélelem, Hazaszeretet, Közszellem és egyetértés fejezetei voltak világító csillagaink. S amikor csendörök lettünk, magunkkal hoztuk mindezt, hogy államrendészeti, közrendészeti, igazságügyi rendészeti és karnathalmi, egyszóval: közbiztonsági szolgálati tudásunkat ezekre az alapokra építsük.

A közbiztonsági szolgálat legnehezebb, legfáradságosabb, tetet és elmét egyaránt és egyidejűleg igénybe vevő részét végző bajtársainkat mindig olybá tekintettük, mint a vadrozsatövet, amelynek erős törzsébe beleoltották a tudás szemét és a rózsatő a legnemesebb virágokat termette.

Szilárd volt mindannyiunkban a tisztességérzés, ami fajtánknak, általában a turáni fajoknak jellemzője. E fajoknak az esküdözés nem természete. Ott volt mindig az adott szó szentsége... S ez a tisztességérzés nem halt ki belőlünk 10 év multával sem! Sőt mint-ha erősebbé vált volna.

Tanulmányaink során megismertük nemzetünk múltját. Abban nincs kivetni, mégkevésbé szégyelni való. S nemzetünk történelmének szemlélete nemcsak hitet, erőt és reménységet ad az önkéntes száműzetésben, hanem bölcs tartozkodásra is intett már kezdettől fogva. Hiszen a történelem ismétlődik. Nem a mi hontalanságunk az első. A megtörténektől tanulunk kellett... és tanultunk is.

Közbiztonsági szolgálati tapasztalataink nemcsak bőséges emberismeretet nyújtottak, hanem megismertettek a mozgalmakkal is. A törvényalkotásokat célzókkal is, de az államot és társadalmat felforgató és megsemmisíteni törekvő, valamint a nemzetet és ennek egységét veszélyeztetőkkel is. S mert az emigrációs mozgalmak sok elvitathatatlan jószándékon kívül sok gyökértelenséget is mutattak fel, s legtöbbször megdöbbenő hangot ütöttek meg, nemcsak a történelem intése, hanem tapasztalataink folytán is a hagyományokat kerestük, és távol tartottuk magunkat minden mozgalomtól.

Eg kis mag volt és abból apránként kiépítettük Közösségünket. Tudomásunk szerint ez volt az első testületi alapon való emigrációs szervezkedés. Az elsőséggel egyáltalán nincs szándékunkban kérkedni, mégkevésbé erről vitatkozni. Egyszerűen természetnek tartottuk a hagyományainkból eredő testületi szellemet... Kerestük és fogtuk egymás kezét.

Vezetőnket kértük fel tisztsége elvállalására. S enél nemcsak volt csendőrségi szolgálati állását, a kort és a rangot tartani, hanem ízig-vegyig magyarságát megbecsülni, hiszen intézményünk legnagyobb értéke is ennek magyarságából eredt. Az igazi magyar ember egy igazi magyar intézményt csak megbecsülni és szeretni tud. Ehhez nem kell hosszú csendőrségi szolgálat, ehhez ész és szív kell. E kettőt pedig tapasztaltuk már tisztsége átvételének első heteiben és egész tényleges szolgálata során. De e kettővel a népiskolai műveltségű próbacsendőri is teljes értékű járőrtársként ment szolgálatba.

Hogy egy előjáró a szívet nem mutogatja minduntalan alárendeltjeinek, ezzel minden katonaruhát viselő parancsnok, járőrvezető től kezdve egészen a csendőrség felügyelőjéig, tisztában kellett, hogy legyen mindig.

Igyekezünk idegen földön egyenként gyökeret eresztetni. Nem azért, hogy ideplántálódjunk, hanem hogy tisztességes munkát találjunk és nemcsak önmagunkat, hanem a száműzetés sorsát hűsögesen megosztó élettársunkat, gyermekeinket eltartsuk s utóbbiakat, mint nemzetünk reményességét, magyar lélekben, magyar szokásokban neveljük, ... avagy a vasfüggönyön belül rekedt mieinket támogathassuk. S ha a dicsekvés csendőri vonás volna, büszkén jelenthetnénk ki, hogy ma már egy idegen foglalkozási ágban nyelvi fogyatékoságok ellenére és szakelőképzettség nélkül is majdnem olyan otthonosak vagyunk, mint hivatásunkban.

Keresetünkre nem csak magunknak és hozzánk tartozóinknak van szüksége, abból kötelességünk beteg, keresetképtelen, önmagukkal tehetetlen bajtársainkat segívezni, és ügyszólván egyedül összekötő kapcsunkat: Bajtársi Levelünket fenntartanunk. Mert a bajtárs fogalmát nem profanizáljuk. Éljük!

S amint árulókkal nem fogunk kezni, azt, aki valaha csendőri egyenruhában szolgálta Hazánkat, tehetetlenségében elpusztulni nem hagyjuk.

Bármi munkát végzünk, természetünkhöz vált kötelességérzessel végezzük; ez minket testileg-lelkileg egyensúlyban tart, munkaadónkból és munkatársainkból elismerést vált ki.

De dolgozunk azért is, mert mi nem honfitársainknak az adminisztrálásból akarunk megélni, s mert... oh mily sok munkakerülő honfitársunk miatt és helyett is kötelességünk nemzetünk jóhírnevéért helytállnunk.

Tudjuk azt is, hogy a munka az egyedüli szer az elproletárisodás ellen. Mi pedig sem külsőnkben nem akarunk proletárokká válni, mégkevésbé lelkünkben. Az úrhatnáság pedig mindig távol állott tőlünk.

Bennünk él a Szolgálati Szabályzatunk és a Szolgálati Utasításunk minden magasztos erkölcsi határozománya, mert ezeket mind magyar elődeink jelleméből öntötték imádsághoz hasonló szavakba. Világító fátylánk maradnak nemcsak egyeseknek látott útainkon, hanem megpróbáltatásainkkor is. S hazaszerzetünk erősítésére annak az egyszerű magyar földműves menekültnek a sóhajtását halljuk minduntalan, aki az idegen röggől morzsolgatja: "Jó föld; nagyon jó föld! De a miénk csak jobb!"

S ehhez a magyar röggöz ragaszkodunk, amikor minden emigrációs szervezkedéstől és vezetőtől elvárjuk, hogy a mi testületünkhöz való ragaszkodásunkban lássa meg és tisztelje a nemzeti értéket. És ha minden emigrációs szervezet a hivatásából eredő hagyományain épül fel, a sok röggől összetevődik a tábla, az otthoni és a kinti táblákból pedig az egész áldott magyar föld!

Csendőri hivatásunkat önként vállaltuk és sohasem tekintettük karrierkérdésnek, hanem szent kötelességnek. Életünket a legnagyobb békében is önmagától értéktársaen kockáztattuk államunkért

és társadalmunkért, édes magyar népünkért. Tisztában vagyunk itt is csendőri kötelességeinkkel. S e tekintetben senkitől se fogadunk el se kioktatást, se vállvergetést, mert ez hivatásérzetünkkel és puritánságunkkal ellenkezik. Tudjuk, érezzük az évek multával mindjobban, hogy népünk csendőrieként vár!

S amennyire távol áll tőlünk Vezetőnk iránti ragaszkodásunk kifejezésekor minden szolgálathú hajbókolás és tömjénezés, ugyanolyan természetes nyíltsággal állapítjuk meg, hogy testületünk, ennek egyenruháját és megbecsülését viselt, egyes tagjainak ingadozása, hűtlensége, sőt hűségese tagjait érő támadása csak erősebbé teszi hagyományainkhoz és egymáshoz való ragaszkodásunkat, megszilárdítja bennünk fajtánk egyik legnagyobb megmenteni való erényét: a magyar tisztességtudást. S most, amikor már 11. éve ki akarja irtani a bolsevista ezellel a magasságos mennybéli Isten hívésétől kezdve minden erkölcsi értéken keresztül mindenből mindazt, ami az embert emberre, homo sapiensszé teszi, -ha a vasfüggönyön belül szenvedő véreink számára testületünk szellemét át akarjuk menteni, a magyar tisztességérzés megőrzése első helyen kell, hogy álljon!

Ezzel a tisztességérzéssel indulunk el 1955-ben is!

Cs. 73.

-o-o-o-

GYÜRKÖZZ MAGYAR.

Gyürközz magyar, míg nem késő !

E pillanat a legvégső.

Ha akarod a holnapot,

Ragadd meg e pillanatot!

Válassz, mi kell, mert nincs tovább!

Vagy magyar vagy, vagy hitvány báb!

Ha most sem lesz akaratom,

Másoké lesz szép holnapod.

Ébredj magyar, tekints körül!

Nézz szét tépett hazád körül!

S ha Krisztusnak hitét bírod,

Ne ásd tovább saját sírod!

Nem ez a te hivatásod,

Hogy hős fajtád sírját ásd.

Salakja az ősi fajnak:

Aki sirt ás a magyarnak!

Hajas István.

-o-o-o-

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY ?

8. levél.

A 3-4. levelemben arról elmélkedtem többek között, hogy a Bt-ek jogot védenek. A 6. levelemben meg azt állapítottam meg, hogy a kihágások túlnyomórészt rendészeti vonatkozású büntetendő cselekmények. A 7. levelemben pedig ígéretet tettem, hogy kissé behatóbban fogok foglalkozni a kihágás alapelveivel, azaz lényegével.

Magyar ember megtartja szavát. Igen, megtartja. Nem beígértét szokta beváltani. Akkor is, ha német, angol, francia, spanyol, vagy bármilyen nyelven is kell kinlódnia. Azért magyar ember!

Na, de a lényegre! Marjón egy kicsit komolyabbra fogni a dolgokat? Talán megkísérelhetjük.

A büntettek és vétségek, mint szándékos cselekmények, a mások jogát megsértik. Van ugyan a vétségek között elenyésző csekély számban gondatlanságból eredő is. Ezek a kivételek erősítik meg éppen azt a szabályt, hogy a büntettek és vétségek jogsértők.

A kihágásokhoz nem szükséges a szándékos cselekvés, és tetteik a cselekményeikkel rendszerint nem okoznak jogsérelmet. Inkább a közérdeket vagy mások jogát veszélyeztetik.

Ugyanúgy, mint a vétségek között vannak nem-szándékos cselekmények, sőt csak jogveszélyeztetők, mint pl. a közegészség elleni bűntettek és vétségek, éppenúgy vannak a kihágások között is jogsértő cselekmények is, mint Szegény Mihály csibeszerezésénél láttuk, ahol a lopott dolog értéke és életszükségleti tárgy volta minősítette az esetet kihágássá. Akad még több is a kihágások között, mint pl. a mezei és erdei lopás, idegen vadász-, vagy halászerületen való vad-elojtás, ill. hal-fogás. De ezek a kivételek is csak azt a szabályt erősítik meg, hogy a kihágások jogveszélyeztetők.

Hadd idézzek erre vonatkozólag a Pinczés-féle Btk. III. kötetéből (igen, Kaptam. Külcsön. Egy derék csendőr-bajtársamtól. Sajnos az I. és a IV. kötet nincs meg. Fel kell tehát jól kötnöm a textilanyagomat.)

"Aki tűzveszélyes helyen dohányzik vagy tűzzel gondatlanul bánik, de tűzveszélyt nem okoz, nem követ el jogsértő cselekményt, azáltal azonban, hogy tűzveszélyt okozhat, veszélyeztetti másnak a vagyonát; nem lehet tehát a megbüntetésével addig vární, amíg felgyújt valamit, hanem azért is meg kell büntetni, hogy nem törődött ezzel a veszedelemmel. Aki lakott vagy járt helyen lövöldöz, akkor is agyonlőhet valakit, ha nem akarja. Aki a közfogyasztásra szánt élelmiszer nem kezelőtisztán, betegséget okozhat másoknak, ha erre nem gondolt is, hanem csak hanyagságból volt tisztátalan. Az a cselekmény, hogy valaki a vasúti pályatesten jár, esetleg még senkinek nem okoz sérelmet, de jogsérelem származhatik belőle azzal, hogy az ott járókélők a vasúti forgalmát megzavarják, a vasúti pályatestet rongálják, önmagukat pedig elgázoltatás veszélyének teszik ki. Aki jogosítvány nélkül mérget árusít, ezzel a cselekményével még nem okoz büntetőjogi értelemben vett jogsérelmet; lehetséges, hogy az emberek túlnyomó része megengedett célra vásárolja tőle a mérget; de jogsérelmet okozhat azzal a cselekményével, hogy a mérreg árusításával szakértelen és hatóság ellenőrzés nélkül foglalkozik, vagy olyan személy számára is kiszolgált mérget, akinek azt tilos megszereznie."

De tegyük túl magunkat a jogsértő és jogveszélyeztető kifejezéseken, avagy a korábbi leveleimben fejtegetett rendészeti és erkölcsi vonatkozásokon. A kihágások elkövetői okozta kár vagy sérelem csak csekély jelentőségű, olykor semmi, de a veszély, amit felidézhetnek, jelentős lehet.

A kihágásokat megállapító törvények, rendeletek és szabályrendeletek azt akarják elérni, hogy az állam érdekeit, a társadalom jólétét, a mindennapi élet rendjét és zavartalanságát, általában a közbiztonságot megelőző intézkedésektől fenntartsák.

Igen. A kihágások megállapítása megelőző intézkedés oly vesztérek elhárítására, amelyek a kihágások elkövetéséből vagy elszaporodásából keletkezhetnek. És ebbe az állam belevonja az egyes miniszteriumokat is, a törvényhatóságokat is, de a megyei városokat is. Mert az egyes szakminiszteriumok külön is, együtt is, de az ősszminiszterium is (KE. számjelzéssel) állapíthatnak meg kihágásoka miniszteri rendeleteikben. De a törvényhatóságok, mármint a vármegyék (alispán) és törvényhatósági jogú városok (polg. mester), továbbá a megyei városok (szintén polg. mester) szintén minősíthetnek bizonyos cselekményeket vagy mulasztásokat kihágássá.

És most egyelőre ismét szeretettel búcsúzom derék Csendőr-Bajtársamtól, akik mindig tudták, hogy a kihágások üldözésének nem a lahésság zaklatása a célja, hanem megelőzés a lényege!

Szilulusz.

E M L É K E Z Z Ű N K .

Néhány hét múlva lo éve lesz, hogy emigrációban élünk. Tíz éve, hogy a Szovjet tulereje és a velejáró istentelenség Hazánk szent földjének elhagyására kényszerített.

Az ember véges életének lo éves kereke nem sokszor fordul meg te gelye körül. A csendőrség fennállása óta is csak hét és majdnem félszer fordult meg idáig.

Tíz év olyan időtartam, melynek elteltét megünnepelni szokás. Mi az emigráció lo éves és Testületünk fennállásának 74. évfordulóján nem ünnepelehetünk, csak gyászolhatunk. Nincs mit ünnepelelnünk. Tíz éve bolyongunk a nagy világban gyökértelenül, Istentől, embertől elhagyatva, a nemzetek közönyétől, ellenségeink embertelenségétől és könyörtelenségétől kísérve.

Egét' sebként ül lelkünkön a tehetetlenség nyomasztó érzése, hogy amíg Nemzetünk otthon a Szovjet marcangoló karmai között szenved, vérzik és haldoklik, nem segíthetünk sanyaru sorsán. Nem a mi hibánk! Még mindég jogfosztottan állunk a világ nemzetei között és panasznunk pusztába kiáltó szó.

De ne vészítsük el reményünket. Az erkölcsi rend alapján álló Nyugat immár határozott és erélyes erőfeszítéseket tesz a valódi béke helyreállítására, amely nekünk is meghozza Nemzetünk felszabadulását és hazatérésünk boldog pillanatát. Már nincs messze az idő, amikor ez bekövetkezik!

Ha a sors úgy hozta magával, hogy e kettős évfordulón nem lehetünk Szeretteink körében, szálljon emlékezésünk bús sóhaja Hazánkba Nemzetünkhöz, otthon hagyott családunkhoz és szülőföldünkre. Sőt, hajunk fuvallatából megérzik, hogy lélekben velük vagyunk, velük szenvedünk.

A Testület fennállásának 74. évfordulóján szenteljük a napot martir halált halt, börtönökben és internálótáborokban szinylődő vagy jövedelem nélkül yomorba tengődő Bajtársaink emlékének. Ezeknek a szenvedései acélozzák meg akaratomkat és nemesítsék lelkünket, hogy megtaláljuk az emigrációban az utat, melyen tisztességgel és becsülettel haladva kiküzdhetjük Hazánk hön öhajtott felszabadulását.

Ne legyünk méltatlanok az otthon szenvedő Bajtársainkhoz, akik összeszorított fogakkal, némán türve, de meg nem törve jelképei a magyar nemzet életképességének és élniakarásának. Ne legyünk méltatlanok dicső elődeinkhez, akiknek nemes erényei tartották meg számunkra szeretett Hazánkat ezeréven át. Ne hallgassunk az ember képében bujtogató sátán kísértő szavára, hogy nincs államhatalom, nincs törvény, nincs tekintély, csak egyéni érdek, önzés és haszon, mert: "Minden állam támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvesz, Róma megdől s rabigába gömnyed!"

Testületünk eme meg mindég szomorú ünnepén fogadjuk meg a jobb jövőbe vetett hitel, hogy minden áldozatra készen leszünk és a ránlvábó küzdelmekben mindenkor "Híven, Beccsülettel és Vitézsül" viselkedünk!

Salzburg, a Testület fennállásának 74. évfordulóján.

Minden Bajtárs szeretetteljes üdvözlésével:

FOLEUSHÁZY LAJOS s.k.

a m. kir. csendőrség volt felügyelője,

a MKCSBK. vezetője.

"A bátorság nemcsak a golyók elé való kiállást jelenti, de kitartást a nemzeti eszme mellett!"

gr. Teleki Pál.

TÉLI PORTYÁZÁS.

A hosszú űrjáratok leportyázása sohasem kellemes, még akkor sem, ha azzal sok szolgálati óra volt is felszámítható. A nyári tűz nap, az esős ősz, de különösen a havas tél a maga zordságával, hidegével, betemetett utjával meg éppen ellensége a járőrnek. Probára teszi az ember türelmét, erejét, szívósságát, egészségét. Mégis ment, mert ezt követelte a szolgálat, ezt a csendőrcsapat, azt a lakosság nyugalma, biztonsága, békéje és a Testületbe vetett bizalma.

-o-

-Lakatos őrm. és Mernyei cső. készüljenek fel szolgálatra. A III. sz. űrjáratba mennek. 10 órakor jelentkeznek az űrsirodában eligazításra, 14 órakor indulnak.

Az öpk. előzetes közlése után megkezdődtek a szolgálattal kapcsolatos előkészületek. A hon levő járőrvezetők, jegyzékönyvecskéjéből egy-egy megjegyzés, egy kis útbaigazítás, meghagyás stb.

-Őrizze ellen, hogy Német mészáros mészárszéke rendben van-e már? Már kétszer figyelmeztettem...-

-Borka szülész nő működése alapos megfigyelést igényel. Állítólag tiltott üzelmekkel foglalkozik. Csontos Sári teherben van-e még?-

Mindegyik adott ezt-azt, megfigyelésre, ellenőrzésre, megállapításra vált.

Az űrsirodában is megtörtént az eligazítás és 14 órakor a járőr szolgálatba indult.

-Foga van az időnek, dűnnyögött Mernyei cső. Hideg lesz az éjszaka.

-Majd csak megleszünk. Ha megy az ember, nem fázik, vetette ellen Lakatos őrm.

-o-

A nap erőtllenül, színtelenül, hidegen bujt ki egyszer-egyszer a felhők közül. Olyan volt, mint a pártában maradt vénlány, akinek szépségéről, szeme tüzeréről, csábító ajkáról beszélnek, akik látták, ismerték annak idején, de ma petyhüdt, megöregedett...

A nyárról még oly jól ismert lankás táj is téliruhát öltött. Kihalt. Hiányzik a pacsirta égbeszálló dala, a gólya tudós elgondolkodó képe, méltóságos kimért járása. Az ezerennyi tücsök hangoskodása, a szinpopás virágszöngyeg a rétekről, a hullámzó gabona tenger; a gémesgut talán még ősztövérebb, a hidegtől még jobban összehuzta magát... Fehérség, hó és hó. A dombhajlaton túl kezdődő fensik szélén kezdődik az erdő, amely tavasszal a zöld szín ezer árnyalatával szívet-lelket felüdített, most kopasz, kopár, megfosztva legszebb díszétől, ékességétől. Kormos ágloronája, mint ezerkaru polyp nyujtózódik, halottnak látszó csontkarjai élettelenül merednek a szürke ég felé, várva a kikeletre.

Csak-itt-ott lehetett látni egy-egy varju screget, ezek is feketébe öltözve, mintha a nagy temetőnek ezek lennének az őrei.

Lassanként kezdett szürkülni. Télen hamar száll le a sötétség, amikor még kihaltabb, kietlenebb a határ.

-Télen kevesebb a bűncselekmény, az emberek fáznak, nem mozognak - vette fel a beszéd fonálát Mernyei cső.

-De télen nagyobb sullyal örököző a nincstelenség, a hiány és ilyenkor sok bizonyos dolgokra részoruló ember követ el bűntendők cselekményt. Hideg van, fa kellene. A téletlenség, a lustálkodás az ördög párnája, még ha ez kényszerből, munka híján történik is. Másnak van a kamrájában, neki nincs; nem tellett disznóleszre, téli élelemre. A borospincé is tele vannak és a hó miatt kevesebben járnak a hegyen. Borra szomjas ember meg mindig akad, pláne, ha annak megszerzéséhez csak egy kis fuffang és a lelkiismeret elaltatása szükséges, hacsak rövid időre is. Polytathatnám ezt még így

tovább- okosított Lakatos örm.

Közben csak a hóval való küzködésből származó fujtatások voltak hallhatók.

-Most a szél eláll, mindjárt enyhülni fog-bölcsekedett Mernyei cső.

-Nem is árt, mert az éjszaka hidegnek ígérkezik.-

A firmamentumon, mint az aludni nem tudó vén emberek szeme, álmosan tünedeztek fel a csillagok.

Egy kis emelkedésre kapaszkodott fel a jór. De mi az ott a völgyben? Micsoda világosság? Micsoda tűz féle? Hisz az a rész lakatlan? Ott nincs ház, pince, csak néhány szétszort baromakol. Az is gyéren. De ki és mit csinál ott éjszaka?

-Látja azt ott Mernyei csendőr? Tud ott valami lakóhelyről?-

-Nincs ott örm, ur semmi ilyen. De a tüzet látom.-

-Még kell tudjuk, mi van ott. Itt a legelőn keresztül, bár úttalan úton, de így érjük el leghamarább. Kiterő, de úgy is még csak Görbe község van hátra, ott a nagypihenő.-

Már is irányt vesznek. Térdig hóban. Bizony kezd a kalap alatt meleg lenni, de még kell tudni, mi van ott? Lehet, hogy segítséget kell nyújtani valami bajbajutótnak. Lehet, hogy... Egy-egy hóval befujt gödörbe nagy zökkenéssel esett bele hol a jv., hol jár-örtársa. De a jökevd csak nem maradt el. Jó egynéhányszor elmondta Mernyei cső: "Árok is van, gödör is van"...

"Szép lény is van, csunya is van", volt rá a felelet. De csak nem tágitottak.

Egy órai nehéz menet után, ami nyáron legfeljebb 20-25 perc lett volna, kiderült, hogy az órs előtt, mint rendes, dolgos telmővá-jó cigány, a Kuka és becses családja tanyázik ott sátorban, mert már döntötték a telmőnek való nyárfákat. A sátor előtti tűz világított, az család ide a jőrt. Ellenőrzés, rendben minden!

-Na most vissza, hogy Görbe-t elérjük.-

Közben a pislogó csillagok is kialudtak és olyan hamisítatlan kód ereszkedett alá, amelyhez a kereket is neki lehetett volna támasztani, avagy harapni is lehetett volna.

-Menjünk csak fel a fensikra, onnét torony iránt érjük el Görbé-t. Legalább nem kell ezt a sok vizmosást, gödört megmászni. Ismeri Mernyei maga is az utat?-

-Mint a tonyeremet. A legsötétebb éjjel is eltalálok oda. Harmadik éve portyázom.-

-Én meg második éve. Most 21 óra, 23 órára ott leszünk.-

-o-

-Megbomlott az óram, mert 1 órát mutat. A magáén hány óra van?-

-Nálam is annyi.-

-Akkor mi a ködben eltévedtünk- állapította meg Lakatos örm. a zseblámpa fényénél. De ni csak, itt egészen friss nyomokat látok..

-Igen örm, ur, mi alighanem körben jártunk, mert ez a mi nyomunk.-

-Tájékozzunk csak...-

-Igen, de mihez vegyük az irányt? Nincs itt semmi támpont. Az a pár galagonya, meg boróabokor itt nem nyújt segítséget. Még Kuka tüze sem látszik.-

-Nem segít itt semmi. Menjünk egy keveset a nyomunkon és ha az balra tér, mi jobbra megyünk. Még kell találnunk a helyes utat.-

Kezdődött előről a harc, a bizonytalanság érzete fokozott fáradtsággal zsibbasztotta a jőrt. És csak mentek szakadatlan, már az órájukat sem merték megnézni. A köd ült a maga áthatolhatatlanságával és annak nedves belélegzése már a velőig hatott, amit fokozott az újból feltámadott szél is.

-Négy óra. Álljunk meg egy szusszanásra, mert már alig állok a lábamon.-

-Örmester ur, ott egy fa látszik, arról talán eligazodunk. Menjünk még addig.-

-... Igaza volt Mernyei csó. Egy fa, amelytől el lehet igazodni, ködben is, éjjel is, mindenkor, minden eltévedt embernek.

-o-

Talán soha úgy lélekből nem imádkozott két ember egy útszéli keresztnél, amely mutatta az egyedüli helyes utat az eltévedetteknek, ahol a Megváltó szeretetre kitárt ölelő két karja is csak pléh-ből volt!

-o-o-o-o-

AHOGYAN MI LÁTJUK.

A múlt év decembere úgy Nyugatnémet, mint Franciaországban a párisi szerződések törvénybe iktatása körüli parlamenti heves harcok hónapja volt.

Említettük már, hogy a Szovjet minden lehető elkövet, hogy a szerződések törvényere ne emelkedhessenek. December 17-én Molotov jegyzéket nyújtott át a moszkvai francia követnek, amelyben azal fenyegetődött, hogy az 1944. évben 20 évre kötött barátsági szerződést felmondja, ha a francia parlament ratifikálná a párisi szerződésekot. December 20-án pedig Gromiko helyettes szovjet külügyminiszter hasonló jegyzéket nyújtott át a moszkvai angol követnek, amelyben az 1942-ben kötött barátsági szerződés felbontásával fenyegeti meg a szovjet Angliát. Az a körülmény, hogy az angol parlament már előzően törvénybe iktatta a párisi szerződéseket, a Szovjetet egyáltalán nem zavarta s ezt az említett jegyzék átadásakor Gromiko még csak szóra sem méltatta.

Hetekig tartó heves parlamenti viták és a Szovjet fenyegetése dacára mult hó 29-ről 30-ra virradó éjjel a francia parlament 27 szótöbbséggel mégis megszavazta a párisi szerződéseket. Hiábavalónak bizonyultak annak elgáncsolására a Páris utcáin megismételt kommunista tömegtüntetések. Mendes France kormánya e győzelmét a francia szociálista pártnak köszönheti, melyet aztán a szavazás eredményének kihirdetése után az ottani kommunista párt parlamenti képviselői goromba jelzésekkel illeltek.

Az olasz parlament a szóbanforgó szerződéseket a mult hónapban ugyancsak törvénybe iktatta. Moszkva bérenveinek minden mesterkedései és erőszakoskodásai itt is hiábavalónak bizonyult s győzött a józan ész.

Nyugatnémetországban még nem zárultak le a parlamenti tárgyalások az említett szerződések törvénybe iktatása körül. Érdekes azonban, hogy Bonnban a nyugatnémetországi szociáldemokrata párt és annak vezére Ollenhauer a fő ellenzői a német felfegyverzésnek, hollott a nyugateurópai többi ilyen pártok éppen az ellenkező állásponton vannak. Ujabbban az osztrák szociáldemokraták támogatják Ollenhauer álláspontját.

Természetesen a bonni parlamentben is heves viták folytak már e kérdés körül. Egy német polgári-párti képviselő, midőn első olvasáskor megszavazta a parlament a kormány-törvény-tervezetét, szavazólapja leadásakor az alábbiakat mondotta képviselő társainak: "Most nem arról van szó, hogy a szalmakalap és a rohamsisak között válasszunk, hanem arról, vajon a rohamsisakon a szovjet-csillag díszeljen-e?"

Reméljük, hogy az agyafurt szovjet mesterkedések nem órik el

=====

Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön .....hozzájárulását a BL-re

=====

most céljukat a nyugatnémetemél -annak idején az eredeti EVSZ-t a franciáknál sikerült megakadályozni- a a bo ni parlament véglegesén megszavazza a párisi szerződéseket, amely után Nyugatnémetország felfegyverzése bekövetkezhet.

-o-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTOI ÜZENETEK!

NAGY JÁNOS örm. bajtársunk haláláról kaptunk hírt, ki Kanadában az Ontario tartományhoz tartozó Bradford község határában békés zöldségtermelő farmer volt, mégis eredeti hivatásából benne élő kötelességteljesítés közben szolgáltatta magához a Teremtő. Mult év okt. 15-én felhőszakadás következtében árvíz öntötte el az említett községet és vidékét. Éjjel 11 órakor Nagy bajtársunk riasztotta szomszédjait s útja közben a víz magával sodorta és holttestét csak december 18-án találták meg s helyezték örök nyugalomra a községi temetőben. Hős bajtársunk nyugodj békében! Isten jutalmazza meg hűségese kötelességteljesítését az Örök Hazában!

AUSTRIABAN ÉLŐ BAJTÁRSAINK FIGYELMÉBE! Az osztrák népjóléti minisztérium 1954. nov. 19-én kelt III/149.109-7/54.sz.; valamint a belügyminisztérium 1954. nov. 25-én kelt 139.955/12.U/54.sz. rendeletei szerint az Ausztriában 1952. január 1. előtt letelepedett idegenajku menekültek munkavállalás szempontjából az osztrák állampolgárokkal egyenlő elbánásban részesítendőik.

Az érdekeltelmek azt kell bizonyítaniok, hogy Ausztria határát a fent említett időpont előtt lépték át és azóta allandóan itt laknak. Az ezt tanúsító hatósági igazolványt (Bescheinigung) az u.n. Landes-ansiedlungsstelle, illetve ahol ilyen nincs, a Bezirkshauptmannschaft állítja ki. Az ilyen igazolvány birtokosa Ausztria területén bárhol jogosult munkát vállalni anélkül, hogy ehhez az Arbeitsamt külön engedélyvére volna szükség.

TILL GYULA budapesti születésű, volt repülő hdgy-t keresők, aki 1949. évben Bludenzből vándorolt ki állítólag Ausztráliába. Aki tud róla, közölje címét szerkesztőségünkkel, hogy azt a kereső Bajtárshoz továbbíthassuk.

KARÁCSONYI AKCIONIRÓL a tudósítások még több csoportunktól nem érkeztek be sem a központi Vezetőségünkhöz, sem ide. Fellérjük csoportvezető Bajtársainkat, hogy a mávi 9-10.sz.B.L.-ben közöltek szerint értesítéseiket mielőbb juttassák a szerkesztőséghez, mert csak ezek beérkezése után tudunk összefoglaltan beszámolni akciónk eredményéről.

CALGARY és HAMILTONI csoportjaink nagyobb összegű hozzájárulást juttattak lapunk szerkesztőségéhez a B.L. megjelenhetésére. E havi számú k ennek folytán 10. oldalon jelenhetik meg. Nyilvánosan megköszönjük e csoportokhoz tartozó Bajtársaink aldozatkészségét és hisszük, hogy együttes erővel hamarabb megvalósíthatjuk a mi eredeti célkitűzéseinket.

-o-o-o-o-

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T. ABSENDER, ADRESSE: C I M:
B. L. SZERKESZTŐSÉGE, B R E G E N Z. Lager Vorfloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE
PRINTED MATTER
FRYDONTAGE

An Herrn dr. Béla R E K T O R
Mr. 376 Eddy Rd.
Mrs. CLEVELAND, Ohio.
Usa.

